

Fig. 1.1 Câinele - anatomie de suprafață: vedere laterală stângă. Această imagine descrie schematic părțile principale ale corpului. Prin urmare, terminologia descriptivă utilizată în desenul însoțitor se referă în mod deliberat la termeni generali și, în unele cazuri, au fost folosiți termeni familiari și frecvent utilizați. Detalii suplimentare ale anatomiei de suprafață a diferitelor părți ale corpului (cap și gât; torace, abdomen și pelvis, membre) sunt prezentate ulterior în acest capitol introductiv. În josul paginii, Fig. 1.1A descrie regiunile topografice majore în care este divizat corpul din punct de vedere descriptiv. Împărțirea în regiuni este utilă în special pentru a descrie poziția organelor interne în raport cu suprafața corpului. Subdiviziunile acestor regiuni topografice principale sunt ilustrate mai departe în acest capitol.

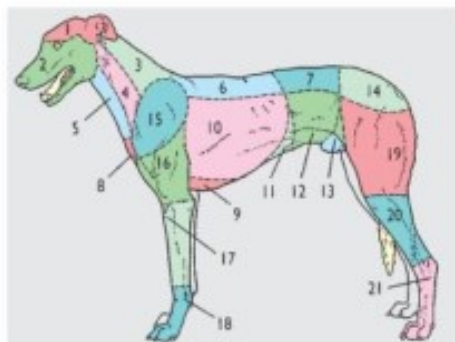
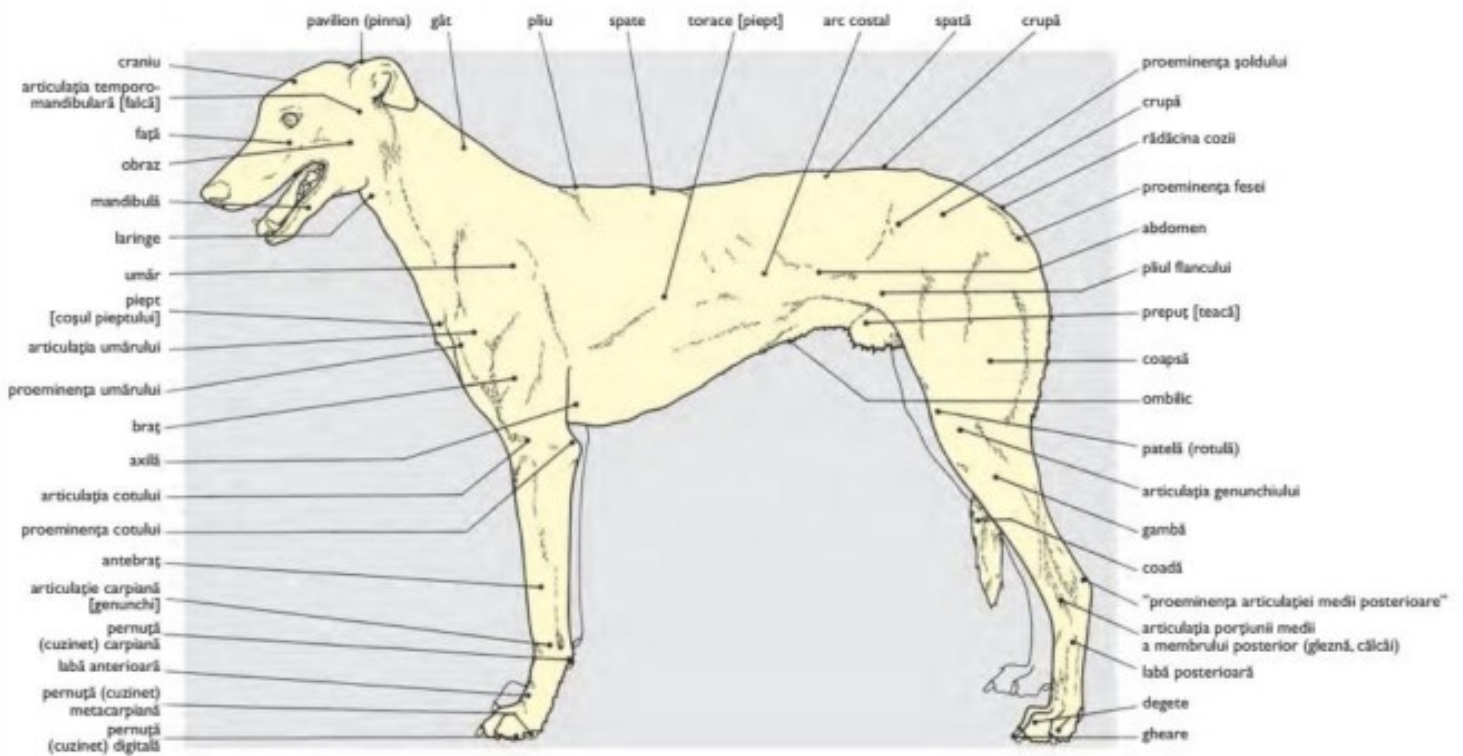

Fig. 1.1A Regiuni topografice la câine: vedere laterală stângă. 1 Regiunile craniene. 2 Regiunile faciale. 3-5 Regiunile gâtului. 3 Regiunea dorsală a gâtului. 4 Regiunea laterală a gâtului. 5 Regiunea ventrală a gâtului. 6-7 Regiunile dorsale. 6 Regiunea vertebrelor toracice. 7 Regiunea lombară. 8-10 Regiunile toracice (pectorale). 8 Regiunea presternală. 9 Regiunea sternală. 10 Regiunea costală. 11-13 Regiunile abdominale. 11 Regiunea abdominală cranială. 12 Regiunea abdominală mijlocie. 13 Regiunea abdominală caudală. 14 Regiunea pelviană. 15-18 Regiunile membrilor anterioare (membrele toracice). 15 Regiunea scapulară. 16 Regiunea brahială. 17 Regiunea antebrachială. 18 Regiunea labelor anterioare (Manus). 19-21 Regiunile membrilor posterioare (membrele pelviene). 19 Regiunea femurală. 20 Regiunea crurală. 21 Regiunea labelor posterioare (Pes).

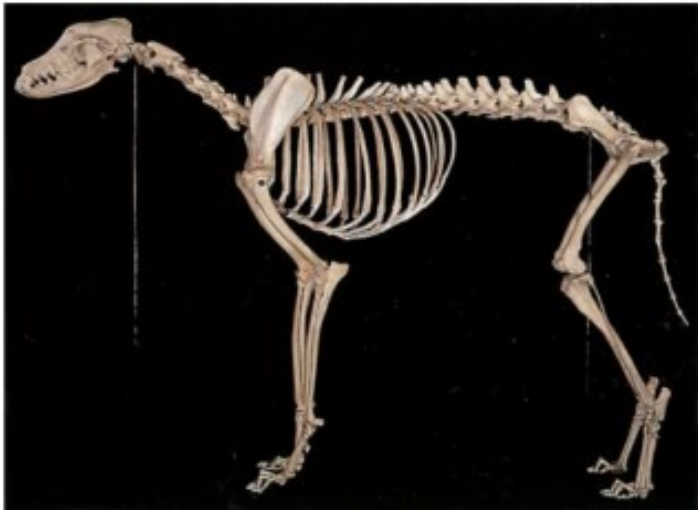

Fig. 1.2 Scheletul la câine: vedere laterală stângă. Ca și în vederea de suprafață de pe pagina opusă, desenul are menirea de a ilustra succint componentele majore ale scheletului. În termeni generali, scheletul se poate diviza în două părți în funcție de poziția sa. Scheletul axial - baza scheletului capului, gât, trunchi și coadă, format din coloana vertebrală, coaste și stern, și craniul. Scheletul apendicular - oase ale membrilor și centurilor asociate membrilor trunchiului. Din acest model scheletic lipsește fragilul aparat hioidian, o componentă craniană care suspendă limba și laringele în planșelul gâtului, precum și os penis dezvoltat în țesuturile moi ale capătului liber al penisului.

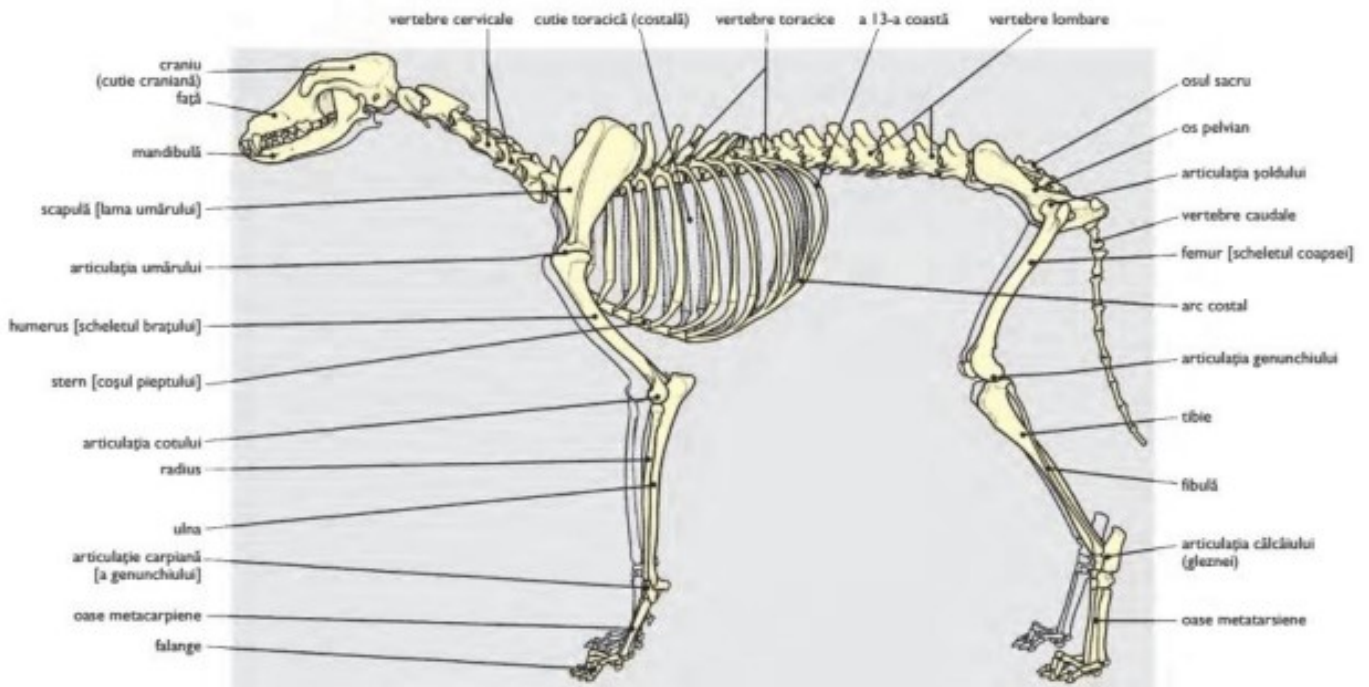

Fig. 1.2A Variații ale conformației la câine: vedere laterală stângă. Variabilitatea mare a formei corporale dependent de rasă este ilustrată în doar trei exemple din mai bine de 300 de rase cunoscute pentru câinele domestic: A – Dachshund; B – Bull Terrier Staffordshire; C – Vizla maghiară.

Fig. 1.5 Relațiile de suprafață ale viscerelor abdominale și toracice la câine: vedere laterală stângă. Organele interne majore situate la nivelul toracelui și abdomenului sunt prezentate în proiecție de suprafață în această figură și în vedere laterală în Fig. 1.6. Pentru ca aceste ilustrații să își atingă scopul, câinele se poziționează stând pe toate cele patru picioare într-o poziție normală "în picioare". Linia costo-diafragmatică de reflectare pleurală situată imediat cranial de arcul costal marchează limita caudală a cavității toracice. Limita cranială a cavității abdominale este marcată de mușchiul diafragm care, pe linia mediană, se extinde pe o distanță considerabilă cranial către arcul costal. În consecință, o parte substanțială a abdomenului și a conținutului acestuia (ficat și stomac, mai ales) se află înaintea de arcul costal în limitele cutiei toracice.

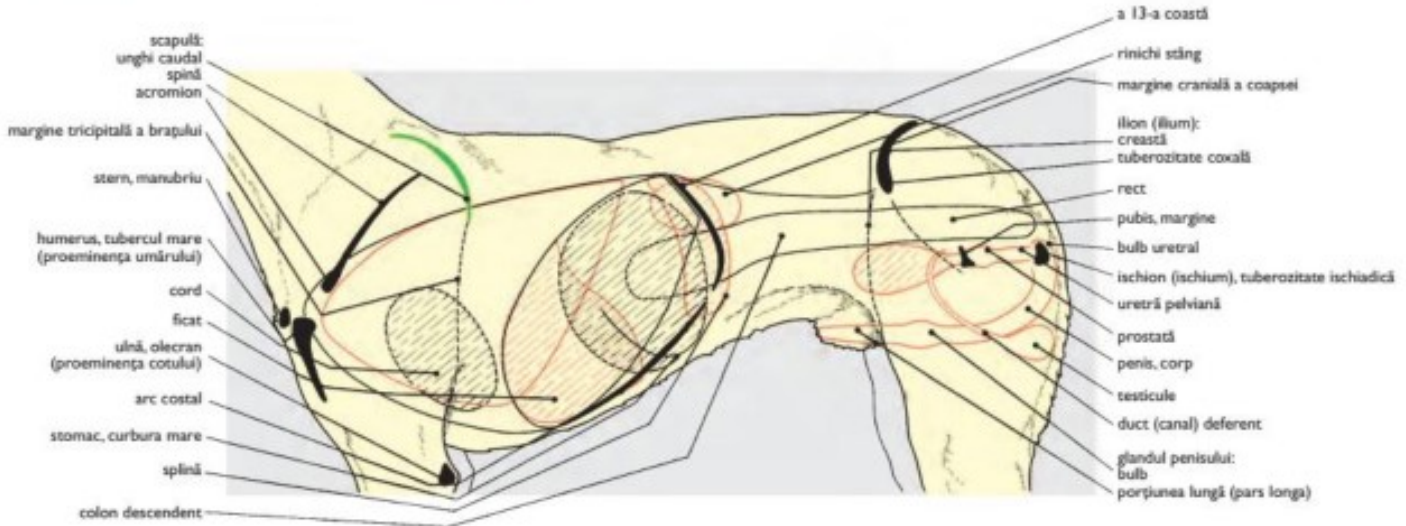

Fig. 1.6 Relațiile de suprafață ale viscerelor abdominale și toracice la câine (femelă): vedere laterală. Deoarece palparea este posibilă, ilustrarea poziției organelor interne este deosebit de importantă la nivelul toracelui, chiar dacă un oarecare grad de verificare a poziției acestora poate fi atins de către medicul chirurg veterinar experimentat folosind tehnici de percucie și auscultație. La nivelul abdomenului este posibilă palparea limitată prin peretele muscular, deși cea mai mare parte din cavitate este ocupată de ansele moi și mobile ale intestinului subțire. Dintre organele prezentate în această proiecție, unele - cum ar fi rinichii și colonul descendent, în cazul în care conține materii fecale tari - pot fi palpabile dar numai la animalele cooperante și cu țesut adipos redus. În anumite stadii ale gestației poate fi perceput fătul situat în cornul uterin de dimensiuni crescute.

